

KMK NEWS

№1 БЕРЕЗЕНЬ 2015

У цьому номері
читайте:

Свято весни

День пам'яті Небесної

Сотні

День народження Генія

українського народу

ЗІ СВЯТОМ ВЕСНИ!!!

Чарівні жінки!

Все найдорожче, що є у нашому житті – надія, кохання, віра, – пов'язане з Жінкою, яка так схожа на весну своєю емоційною насиченістю та веселковою барвистістю почуттів.

Любі жінки! Сердечно вітаю зі святом 8 Березня та бажаю Вам, наші милі, порозуміння та злагоди у родинах, добра, радості, здоров'я, достатку в оселях.

У цей день – кожен погляд зігріє ніжністю, кожне слово промовить любов'ю, кожна усмішка торкнеться душі. Хай розкошує Ваша врода, будуть світлими обрії долі, здійсняться найзаповітніші мрії. Нехай поруч будуть надійні чоловіки, які зроблять усе, щоб у Ваших серцях завжди цвіла квітка щастя і любові. Бажаю приємних вражень та гарного настрою!

Директор Ковельського медичного коледжу

І.І.Холейко

Свято весни: історія зародження.

Чому Міжнародний жіночий день святкується 8 березня? Все почалося на початку весни 1857 року, коли текстильниці Нью-Йорку пройшли "маршем порожніх каструль" по Манхетену. Вони вимагали підвищення зарплати, поліпшення умов праці і рівні права для жінок. Цю подію навіть стали називати Жіночим днем. Пройшло більше 50-ти років і в останню неділю лютого вже 1908 року, тисячі жінок знов вийшли на вулиці Нью-Йорку. В наступному 1909 році Жіночий день знов був відмічений маршами і страйками жінок. У 1910 році соціалісти і феміністки провели Жіночий День вже по всій країні. Пізніше в цьому ж році делегатки поїхали із США до Копенгагена на Другу Міжнародну Конференцію жінок-соціалістів, де і зустрілися з Кларою Цеткін. Захоплена діями "американських соціалістичних сестер", Клара Цеткін запропонувала поставити на конференції питання про те, щоб жінки у всьому світі вибрали певний день, коли вони привертатимуть суспільну увагу до своїх вимог. Цю пропозицію підтримали голосуванням, результатом якого з'явилося виникнення Міжнародного дня солідарності жінок в боротьбі за економічне, соціальне і політичне рівноправ'я. Вперше Міжнародний Жіночий День був проведений 19 березня 1911 року в Німеччині, Австрії, Данії і деяких інших європейських країнах. І лише з 1914 року цей день стихійно стали відзначати чомусь 8 березня.

Свята та пам'ятні дати

1 березня – Всесвітній
день імунітету

3 березня – Всесвітній
день письменника

6 березня - Міжнародний
день стоматолога

8 березня - Міжнародний
жіночий день

9 березня – День народження
П.Т.Шевченка

20 березня – Всесвітній
день Землі

24 березня - Міжнародний
день боротьби з туберкульозом

Ніколи ні про що не жалкуй : інколи неприємності трапляються на благо, а мрії не втілюються до кращого. (Олег Пої)

Вечір пам'яті Небесній Сотні

Ти плачеш, Україно, мовчки стоїш у скорботі і тихо плачеш... Поплач, моя нене, поплач, а разом з тобою і ми схилимо свої голови... Ти чуєш, моя Батьківщино, як там високо ген-ген у синьому небі співають душі, сотні світлих душ. Дозволь, порушити цю вічну пісню молитвою, за наших братів, що загинули за тебе, моя Україно!

20 лютого, на сцені Ковельського медичного коледжу, народився свій маленький імпровізований «Майдан», зі своїми незабутніми героями. Відтворюючи події, що відбувалися у Києві рік тому, студенти театрального гуртка «Водограй», поставили собі за мету разом з глядачами поринути у ті буремні події і пережити разом зі своїми героями радість маленьких перемог, втому недоспаних ночей, біль тяжких втрат та непереборну силу духу і патріотизму.

Сюжетна лінія розвивалась досить бурхливо. Зі сцени лунали заклики до бою, молодь сміливо «йшла на барикади», стійко «тримала оборону», піднімаючи високо над головою жовто-блакитний прапор, як рік тому це робила Небесна Сотня. Вмить все затихало і вже під тиху, журливу мелодію лунали спогади про Сергія Нігояна, Устима Голоднюка, Сергія Байдовського, Назара Войтовича. В ті хвилини, було невимовно боляче від страшних слів: «Вбили свинцевою кулею», вбили на очах у тисячі людей, у 21 столітті, в центрі Європи. Так закінчувалась кожна прочитана історія про простих українців, справжніх патріотів, що прагнули жити по-іншому, жити у вільній Україні.

Плакали українські матері, що втратили своїх синів і їх ридання були схожі на ту чайку, що самотньо квилить над безкраїм морем. Одна – благала сина схаменути-ся, бо від сорому і ганьби переставало битися її серце, а друга-голосила над своїм єдиним закривавленим сином і тим стражданням не було меж. Ці надзвичайно трагічні та зворушливі ролі зуміли передати студенти, стоячи на імпровізованому майдані, спромоглися віднайти тонку паралель між двома схожими образами, яких поєднав один біль – втрата найдорожчого і найріднішого.

Вечір був насичений неймовірним духом патріотизму, сповнений любов'ю до рідної землі, до людей і всього живого, що оточує нас, напевно це тому, що поруч з молоддю були священники... Кожен глядач мав можливість поринути у казковий світ багатоголосся, адже отці Благовіщенського собору УПЦКП, Василь, Ігор та Михайло не просто були глядачами, а разом зі студентами співали повстанські пісні, які лилися у зал, мов бурхливі ріки, заворожуючи своєю красою і милозвучністю. Споріднена близькість і простота у спілкуванні священників з молоддю, допомогли зробити Вечір пам'яті по-справжньому затишним і домашнім.

А згодом настала неймовірна тиша, весь зал притих, «майдан» завмер у хвилині мовчання, тільки кача гірко стогнала і плакала за своєю Небесною Сотнею. Палахкотіли свічки і котилися сльози, у кожного, хто до серця впустив ніким не забуті, болючі спогади...

Не плач, наша Україно, ми поруч з тобою, адже разом ми непереможні!

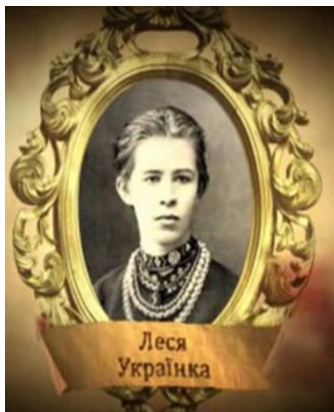
Ми дякуєм Вам, хлопці, за життя,
Ми дякуєм Вам, хлопці, за свободу.
Пробачте нас. Пішли ви в небуття,
Та більше не повернетесь додому...

Вас пам'ятати будемо завжди,
Із вами будемо боротись за країну.
За ту країну, де нема брехні й війни,
За нашу й вашу мирну Україну...

Інна Третьак,
педагог-організатор Ковельського медичного коледжу

Мрії зламане крило

Її називали жінкою-ломикаменем, порівнюючи з тендітною квіткою, що крізь каміння пробивається до сонця. Так, це Леся Українка. Яскравою і провіщою зорею зійшла вона над нашою землею, освітила нам шлях із безодні і темряви до світлого, кращого майбутнього. Рівно через 10 років після смерті Тараса Шевченка знову запалала зірка над яскравим небосхилом. Здавалося, що сам Бог посилає нашій рідній Україні пророків, передвісників, щоб нарешті збудити нашу совість, наше сумління, відродити в наших сонних серцях дух патріотизму, нескореності і волі. І вона таки його відродила.

В Ковельському медичному коледжі пройшла виховна година, яку підготували студенти II курсу спеціальності «Акушерська справа» присвячена 144-річчю від дня народження видатної поетеси Лесі Українки, яка своїм приходом в українську літературу принесла незвідані світи своєї творчості. Її поетич-

на і душевна глибина є й досі незвіданою для нашого сучасника. Дуже переживала Леся за долю свого народу, як держави, нації. І переживала уярмлення українського народу, як свою власну трагедію.

Розуміла, що життя під чужою країною, хай навіть і вільне, все одно рабське, тюремне. І сама думка про це сушила їй серце. Багато її слів виявились, воістину, пророчими: «Пора стати на точку, що «братні народи» - просто сусіди...через це їм краще виступати хоч поруч, але кожному на свою руку, не мішаючись до сусідської внутрішньої політики. Російський робітник поневолений тільки соціально, а український і соціальною, і національно».

Як вдало і точно сказані ці слова, хоча тоді про війну між «братніми» народами ніхто і не міг подумати.

А для нас, ковельчан її творчість є по-особливому близька і рідна, адже вона – наша землячка, гідна дочка свого краю, своєї землі.

Жаль, але зірки падають з неба, згорають в атмосфері і... гаснуть. Згоріла яскравим вогнем і Леся. Зовсім молодою, повною планів і ідей, нових творчих злетів залишила наш світ. Сорокадворічною померла вона від тяжкої недуги з якою боролася усе життя, і яку не змогла побороти. Але вона залишається вічно жити в нашій пам'яті, в наших душах. Ми назавжди запам'ятаємо її слова адресовані до нас і виконаємо її мрію – будемо жити в вільній, сильній Україні...

В нас пісні її лишилися

В яких живе душа жива

В яких для вічності відбилися

Її бажання і слова

Вони не вмруть не згинуть в людях

І відгук свій в житті дадуть

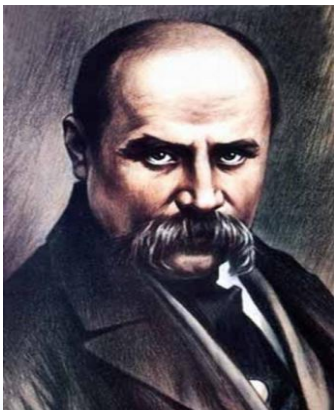
І ще не раз в холодних грудях

Зерном любові проростуть!

Шевченківські дні

Щорічно 9 березня вся Україна святкує надзвичайний день – День народження Шевченка.

Тарас Григорович – великий поет, геній українського народу. Поет зробив неоціненний вклад у духовну скарбницю людства. У своїй творчості митець сягнув на світовий рівень. Його довершені твори сіють зерна світла й добра, палахкотять незгаслим полум'ям безкомпромісної справедливості, проникливої мудрості. Без його імені не можна уявити нашої літератури, нашої культури, нашої країни. Його творчість не вмирує. Життя Кобзаря можна вважати справжнім подвигом у мистецтві, бо він віддав усі свої сили, щоб врятувати український народ, українську культуру та відкрив перед ними шлях у майбутнє. З плином часу все більше переконаємося, що поезії нашого Кобзаря — то одкровення, які він висловив на адресу минулих, сучасних і прийдешніх поколінь українців.

Ким би ти не був – будь краще.

(Аврам Лінкольн.)

Я кажу "НІ" наркотикам!

Одна історія

Жила собі сім'я - дівчинка і її брат. Усе було добре, поки брат не знайшов приятелів і сів на голку. Батьки благали, щоб він кинув наркотики, але Максим на них накричав, сказав, що без них жити не може, і пішов. Через півроку хлопця неможливо було впізнати. Він бив сестру, піднімав руку на батьків. Максима вигнали з роботи, хлопцеві ні на що було купити наркотики, і він почав красти з дому гроші, виносити речі, поки батьків не було вдома. Потім він став красти з кіосків. На нього завели справу в міліції, але батькам удалося звільнити сина від відповідальності.

Та Максим нічого не зрозумів, уживав наркотики й далі, поки в нього не схопило серце. Максим лежав у комі 3 місяці. Коли лікарям удалося повернути його до життя, він тихенько прошепотів: "Я хочу жити!" Більше він про своїх приятелів не згадував. .

Можна протистояти!

Причинам, які штовхають до вживання наркотиків, можна протистояти.

- Бажання виділитися серед ровесників - замість наркотиків цікаві захоплення (спорт, музика, спів, моделювання, колекціонування).
- Цікавість, прагнення нових відчуттів - замість наркотиків туризм, участь у гуртках за інтересами, культпоходи.
- Авторитет старших - правильний вибір ідеалу, людини, яка не штовхатиме до вживання наркотиків.
- Розпач, тривога - замість наркотиків звернення по допомогу до рідних і близьких.
- Нудьга, неробство - замість наркотиків цікаве дозвілля.
- Невміння протидіяти тиску оточення - не вживай наркотики, а виховуй силу волі, упевненість у собі.

«Знай наших...»

Що для вас 8 березня???

Ілона Махомета
студентка I курсу спец.
«Фармація»

Це незабутнє свято для кожної дівчини. Особливий день, коли мені вкотре дарують подарунки...

Андрій Борщ
викладач хірургії

Це приємна можливість нагадати дорогій тобі людині про те, як ти її любиш!)))

